

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Venstre kan naturligvis støtte dette forslag om en opdatering af vores arbejdsskadesystem.

Vi lægger bl.a. vægt på, at arbejdsmarkedets parter – det er jo dem, der er tættest på virksomheder og derfor er meget gode rådgivere, når det gælder om at sikre, at vi får så få arbejdsskader som muligt – faktisk er blevet enige om de forslag, der lægges op til i det her lovforslag.

Det, som vi især glæder os over i Venstre, er, at der i meget højere grad lægges op til, at man på virksomhederne skal forebygge, at der overhovedet sker arbejdsskader. Det er klart, at det jo er ude på de enkelte virksomheder, man for alvor har en chance for at sikre, at vi har gode og sikre arbejdspladser. Ud fra en lønmodtagervinkel er det naturligvis helt afgørende, at man kan gå sikkert på job, altså at arbejdspladserne er så sikre som overhovedet muligt.

Hvis omvendt skaden er ude, er det så også vigtigt, at vi får et arbejdsskadesystem, som sikrer, at man så bliver honoreret på passende vis, og også at man som borger har visse friheder med hensyn til, hvordan man får udbetalt pengene, at det ikke betinges af, hvor stort et beløb der er tale om.

I Venstre er det meget magtpåliggende, at vi har et sådant arbejdsskadesystem, der er godt og tager hånd om de mennesker, der kommer til skade.

Forslaget går mere konkret ud på, at vi tilpasser erstatningen, sådan at de tilskadekomne i princippet kan få samme beløb, uanset om de får udbetalt beløbet løbende, eller om de får det som et engangsbetalt, der så er skattefrit. Så der lægges op til en ændring af beregningsmetoden, så man altså som lønmodtager frit kan vælge, hvordan man ønsker at få sin arbejdsskadeerstatning.

Et andet hovedpunkt er, at der foreslås færre, men større branchegrupper. Det er jo bl.a. for at undgå det kedelige eksempel, vi har som følge af den nuværende lovgivning, om, at f.eks. en bagerafdeling i et supermarked skal betale meget mindre end en selvstændig bager. Det er klart, at det selvfølgelig giver en vis form for konkurrenceforvridning, hvis den ene af to bagere, som laver det samme brød, skal betale mere til arbejdsskadesystemet end den anden. Det undgår vi med forslaget her, og derfor er vi tilfredse med, at der også lægges op til den afbu-

reaukrativering, der er, ved at der kommer færre hovedgrupper.

Kl. 11.55

Et tredje punkt er et oplæg til at gennemføre en pay as you go-ordning. Det vil sige, at virksomheder, der finansierer arbejdsskaden, indbetaler det beløb, der er brug for til at give arbejdsskadeunderstøttelsen eller til at give erstatningen, men man går væk fra at bygge en meget stor fond op, som så bare har pengene liggende, som så udbetales løbende.

Det er klart, at det giver virksomhederne en likviditetsfordel, og vi mener, at punktet her også har en stor betydning for overhovedet at få strikket et lovforslag sammen, som hænger sammen økonomisk. Det er også noget af det, vi synes er vigtigt på det her punkt.

Det sidste væsentlige punkt er en belønningsordning. Det var så det, jeg startede med at sige, at noget af det, der er utrolig vigtigt ved forslaget her, er, at man faktisk lægger op til, at de virksomheder, der får færre arbejdsskader, der gør en indsats for at undgå arbejdsskader, også kan få en økonomisk belønningsordning, for det er vi helt sikre på kan være med til at forbedre adfærden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er vist ikke nogen spørgsmål. Jeg tror lige, vi kan nå fru Lone Møller også, inden klokken falder i slag. Fru Lone Møller som ordfører.

Lone Møller (S):

Der er ingen tvivl om, at det, hvis man er så uheldig at blive ramt af en arbejdsskade, er utrolig vigtigt, at arbejdsskadeloven er retfærdig, at den kan forstås, og at den kan forklares. Og det er mildest talt ikke det, der er fremherskende i den nuværende arbejds- og erstatningsskadelovgivning.

Derfor er det bestemt også rigtig rart, at vi i dag behandler et forslag, som betyder forbedringer for de personer, som uheldigt er blevet arbejdsskadede. Det er bestemt heller ikke et øjeblik for tidligt.

Lovforslaget er som sagt en udmøntning af en anbefaling fra et enigt arbejdsskadeudvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, som først og fremmest retter op på en 28 år gammel renteregulering, der i årevis har snydt især unge med alt for lave erstatninger.

Ifølge Arbejdsskadestyrelsens statistik for 2005 fik ca. 16.000 anerkendt en arbejdsskade, og mere end to ud af tre, der fik anerkendt en